

בש"פ 8190/20 - אביעזרי זליג גיברשטיין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8190/20

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

העורר: אביעזרי זליג גיברשטיין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל
אביב-יפו בעמ"ת 19003-11-20 מיום 19.11.2020,
שניתנה על ידי כב' השופטת מ' בן ארי

בשם העורר: עו"ד יונס פאייז

החלטה

המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 15.9.2020, הוגש כתב אישום כנגד המבקש, אשר ייחס לו שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה במהירות מופרזת לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודה; נהיגה בלא רישיון נהיגה תקף לפי סעיף 10(א) לפקודה; ונהיגה ברכב ללא רישיון רכב תקף לפי סעיף 1 לפקודה (להלן: כתב האישום). בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. ביום 17.9.2020, הורה בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופטת ר' פלג בר-דיין), לאחר הסכמת המבקש בדבר קיומן של ראיות לכאורה, על קבלת תסקיר מעצר לבחינת מסוכנות המבקש ואפשרות לחלופת מעצר. בהמשך לכך, ביום 1.10.2020 התקבל תסקיר ממנו עולה כי קיים אצל המבקש סיכון משמעותי להישנות התנהגות "פורצת גבולות" בתחום הנהיגה.

לאור זאת, ובהיעדר חלופת מעצר בנמצא נכון לאותה עת, הומלץ על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריו. בהחלטה מיום 15.10.2020, לאחר שייצוג המבקש הוחלף פעמיים, הורה בית משפט השלום על קבלת תסקיר מעצר משלים לשם בחינה נוספת של אפשרות לחלופת מעצר ובדיקת מפקחים מוצעים. זאת, בשל טענת המבקש לפיה בשל תקלה בייצוגו הקודם, לא הועברו פרטי מפקחים לשירות המבחן על מנת שייבחנו חלופת מעצר אפשרית. ביום 28.10.2020, התקבל תסקיר משלים, במסגרתו צוין כי הגם שהוצגו בפני שירות המבחן מפקחים רציניים, קיים חשש להישנות העבירות מצד המבקש, ואין די בפיקוח אנושי עליו. לפיכך, הומלץ שלא לשחרר את המבקש לחלופת מעצר. לבקשת המבקש מיום 1.11.2020, ולנוכח החלטת ייצוגו של המבקש כאמור, התיר בית משפט השלום לקיים דיון נוסף בשאלת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

4. ביום 4.11.2020, לאחר שהתקיים דיון בנושא, נתן בית המשפט השלום את החלטתו בבקשת המשיבה לעצור את המבקש עד תום ההליכים נגדו. בתוך כך, נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לכך שבשני מועדים שונים - 31.12.2019 ו-15.9.2020 - נהג

המבקש בעודו פסול לנהיגה בהתאם להחלטה שיפוטית. כן נקבע כי המבקש היה מודע לפסילתו, בין היתר לנוכח הודאה שנתן בנושא זה בחקירתו במשטרה. עוד הוסיף בית משפט השלום כי אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה באשר ליתר העבירות המיוחסות למבקש, ולמעלה מן הצורך אף פירט את הראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש בכל אחת מיתר העבירות. באשר למסכנות המבקש; בית המשפט השלום עמד על חומרת העבירות המיוחסות למבקש; קיומן של 14 הרשעות קודמות בגין עבירות תנועה, בכללן תאונת דרכים עם נפגעים; קיומו של אישום תלוי ועומד כנגד המבקש בגין גרימת תאונת דרכים קטלנית, וכן אישום נוסף בגין נהיגה בזמן פסילה אשר נמחק לעת עתה בשל אי התייצבותו של המבקש להליך. עוד ציין בית משפט השלום את התרשמותו כי אין למבקש מורא מן הדיון, בין היתר לאור החלטה בהליך אחר במסגרתה צוין כי המבקש מזלזל בהליך לנוכח אי התייצבותו לדיונים רבים שנקבעו שם. כל אלה, כך נקבע, מבססים את מסוכנותו של המבקש. לנוכח האמור, הורה בית המשפט כי קמה עילת מעצר כנגד המבקש, וכי לא ניתן לאיינה אלא במעצר מאחורי סורג וברח.

5. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערר. בתוך כך, עמד בית המשפט המחוזי כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט השלום, בין היתר בשל כך שבית משפט השלום נדרש להשתלשלות העניינים בענייניו של המבקש ולתוכן התסקירים. כן צוין כי בית משפט השלום בחן היטב את המסד הראייתי, ודי בראיות אליהן הפנה בית משפט השלום כדי לבסס תשתית בעלת פוטנציאל הרשעה. באשר למסוכנותו של המבקש, נקבע כי הגם שהחלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות מעין אלה שבהן מואשם המבקש הינה חריגה אך בנסיבות העניין היא מוצדקת, בין היתר לנוכח הרשעותיו הקודמות של המבקש, האישומים התלויים נגדו, תסקיר שירות המבחן והתנהגותו המלמדת על זלזול בוטה בחוק. כן הוסיף בית המשפט המחוזי כי בנסיבות העניין לא היה מקום להורות על חלופת מעצר, והעיר כי בחלוף הזמן ניתן יהא לבחון המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני וזאת על דרך של תסקיר משלים שיוגש לבית משפט השלום.

על בקשה זו מונחת בקשת רשות הערר שלפני.

הערר דנן

6. בבקשתו, טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וכי החלטתו של בית המשפט המחוזי אינה מנומקת דיה. לחלופין, טוען המבקש כי טעה בית המשפט המחוזי בפרשנות שנתן לתסקירי שירות המבחן, שכן הוצעה על ידי המבקש חלופת מעצר ראויה בפקיח מפקחים ראויים. כן נטען כי הותרת המבקש במעצר בגין אישומים שהענישה הצפויה בגינם – ככל שתהיה – היא קלה באופן יחסי, הינה שגויה. לבסוף, טוען המבקש כי טעויותיו של בית המשפט המחוזי הן טעויות משפטיות בסוגיות בעלות חשיבות ציבורית, וכי מטעם זה יש ליתן לו רשות לערער.

לא מצאתי לנכון להורות על קבלת תשובת המשיבה לבקשה.

דיון והכרעה

7. הלכה היא כי על בקשת רשות לערור ב"לגלול שלישו" בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצומצמות, והיא תתקבל רק במקרים מיוחדים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות כללית ציבורית, אשר חורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות מיוחדות כגון פגיעה בלתי מידתית בחירות המבקש או חשש לעיוות דין (ראו: בש"פ 2786/11 ג'רס נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (17.4.2011); בש"פ 1171/18 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.2.2018); בש"פ 1269/18 מריסאת נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (20.2.2018)). על אף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופח עקרוני בעל השלכות רחב, הלכה למעשה, הבקשה דן אינה מקיימת אמות מידה אלה. בית המשפט המחוזי, כמו גם בית המשפט השלום, קבעו כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום; התרשמו כי מסוכנותו רבה בין היתר לאור עברו ותסקירי שירות המבחן בעניינו; וכן כי לא ניתן בנסיבות העניין לשחררו לחלופת מעצר. קביעות אלה אינן בעלות השלכות רחב עקרוניות, והן נטועות עמוק בנסיבות המקרה הקונקרטי הנדון. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

8. למעלה מן הצורך, אציין כי לא מצאתי להתערב בקביעות של בית המשפט המחוזי, לפיה פירוט הראיות בהחלטת בית משפט השלום, בכללן הודאתו של המבקש בחקירתו במסגרת בכך שנהג ללא רישיון נהיגה ובכך ללא רישיון בתוקף, כמו גם היעדר

המחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה לגבי יתר העבירות המיוחסות לנאשם, מלמדים על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. כן אציין כי לא מצאתי חולשת בהנמקותיהם של בית המשפט המחוזי ובית משפט השלום בנוגע למסוכנותו של הנאשם. **פסק דין** www.verdicts.co.il 2173/12 בש"פ 2173/12 אל גיני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.3.2012); בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.5.2015).

ש ו פ ט ת
